

Република Србија
УПРАВНИ СУД
ОДЕЉЕЊЕ У КРАГУЈЕВЦУ
I-2 У 15988/17 (2013)
Дана 19.01.2018. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Мире Василијевић и Вере Маринковић, чланова већа, са судским саветником Снежаном Томић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., ..., против туженог Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије, сада Републичког геодетског завода у Београду, ради поништаја решења број 952-01-05110/2010-09 од 27.03.2013.године, са заинтересованим лицима: Б.Б. Из ..., ..., В.В. Из ..., ..., Г.Г. из ..., ..., Д.Д. Из ..., ... и Ђ.Ђ. Из ..., ..., у предмету катастарском, након одржане усмене јавне расправе, у нејавној седници већа одржаној дана 19.01.2018.године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА решење Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије број 952-01-05110/2010-09 од 27.03.2013.године и предмет ВРАЋА надлежном органу на поновно одлучивање.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени орган Министарство грађевинарства и урбанизма Републике Србије, сада Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре Републике Србије да тужиоцу А.А. из ... плати трошкове спора у износу од 6.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде.

Образложење

Пресудом Управног суда I-2 У 8372/13 од 16.10.2015.године одбијена је тужба тужиоца поднета против туженог органа Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије, ради поништаја решења број 952-01-05110/2010-09 од 27.03.2013.године, којим је одбијена, као неоснована, жалба тужиоца изјављена на решење Републичког геодетског завода, Комисије за излагање на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретностима за КО ...-део... број 951-465/2009 од 15.01.2010.године, којим се одбија као неоснован

приговор тужиоца број 951-465/09 од 24.08.2009.године, изјављен на записник 951-465/09 од 07.08.2009.године.

Против наведене правноснажне пресуде Управног суда тужилац је изјавио уставну жалбу по којој је Уставни суд донео одлуку Уж 8551/2015 од 28.09.2017.године, којом је у тачки 1. изреке усвојио уставну жалбу тужиоца и утврдио да је пресудом Управног суда-Одељење у Крагујевцу У 8372/13 од 16.10.2015.године повређено право подносиоца уставне жалбе на правично суђење, зајемчено чланом 32. став 1. Устава Републике Србије, док се у преосталом делу уставна жалба одбацује, и тачком 2. изреке поништио пресуду Управног суда Одељење у Крагујевцу У 8372/13 од 16.10.2015.године и одредио да исти суд донесе нову одлуку о тужби подносиоца уставне жалбе поднетој против решења Министарства грађевинарства и урбанизма број 952-01-05110/2010-09 од 27.03.2013.године.

Уставни суд је, полазећи од чињеница утврђених у уставносудском поступку, констатовао да је уговором Ов. бр. 1558/63 од 04.01.1964.године продата једна стамбена зграда и пољски WC на кп. бр. ... и ... са правом трајног коришћења тих парцела, уз право колског и пешачког пролаза преко непродатог дела кп. бр. ...; да уверења Републичког геодетског завода-Служба за катастар непокретности Крушевац од 18.07.2008.године и 17.01.2013.године садрже различите податке о начину настанка и намени кп. бр. ..., при чему из оба уверења произлази да је на основу истог уговора два пута извршена деоба катастарских парцела; да је Комисија као кориснике на кп. бр. ... најпре уписала подносиоцевог оца и још три лица са уделима од по 2/8, а потом је део подносиоцевог оца уписала на његове законске наследнике са по 1/8 удела; и да је подносилац у жалби изјављеној против првостепеног решења Комисије истицао да се на спорној кп. бр.... налази "легална помоћна зграда" која је била власништво његовог оца и да су без правног основа уписана трећа лица као корисници на његовом земљишту, да у поступку излагања није утврђено право својине, ни друга стварна права, као и да је цепањем две парцеле различитих власника створена трећа "без икаквог захтева и без икакве правне радње која је цепању претходила". Даље констатује да је у предметном поступку по приговору подносиоца уставне жалбе на записник Комисије о излагању на јавни увид података о непокретностима за КО ... и правима на њима испитивано да ли су, на основу утврђених чињеница и меродавног права, испуњени услови да се у корист подносиоцевог оца, односно његових законских наследника, упише искључиво право власништва на зградама које се налазе на кп. бр. 398/5, као и право коришћења на тој парцели. Имајући у виду да је подносилац уставне жалбе истицао да је упис права коришћења трећих лица на кп. бр. ... извршен без правног основа, јер су та лица могла имати само право службености колског и пешачког пролаза, те да је морало бити уписано право власништва у корист његовог оца на легално саграђеним објектима који се налазе на спорној парцели, а да ови наводи нису на уставно прихватљив начин оцењени ни у управном поступку пред Републичким геодетским заводом, нити у управном спору пред Управним судом, Уставни суд је нашао да оспорена пресуда није образложена на начин који би отклонио сумњу у арбитрерност поступања и одлучивања, те је непрејудицирајући одлуку у предметној управној ствари, утврдио да је подносиоцу повређено право на правично суђење сагласно члану 89. став 1. Закона о Уставном суду.

Према члану 162. став 2. Устава Републике Србије, одлуке Уставног суда су коначне, извршне и општеобавезујуће.

Чланом 171. Устава утврђено је: свако је дужан да поштује и извршава одлуку Уставног суда (став 1.); Уставни суд својом одлуком уређује начин њеног извршења, када је то потребно (став 2.); извршење одлука Уставног суда уређује се законом.

Чланом 104. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, број 109/07...103/15) прописано је да су државни и други органи, организације којима су поверена јавна овлашћења, политичке странке, синдикалне организације, удружења грађана или верске заједнице дужни, да у оквиру својих права и дужности, извршавају одлуке и решења Уставног суда.

Чланом 89. став 2. Закона о Уставном суду, прописано је да, када Уставни суд утврди да је оспореним појединачним актом или радњом повређено или ускраћено људско право или мањинско право и слобода зајемчена Уставом може поништити појединачни акт, забранити даље вршење радње или одредити предузимање друге мере или радње којом се отклањају штетне последице утврђене повреде или ускраћивања зајемчених права и слобода и одредити начин правичног задовољења подносиоца.

У конкретном случају Уставни суд је својом одлуком Уж 8551/15 од 28.09.2017.године, као меру отклањања штетних последица утврђене повреде уставом зајемченог права сагласно члану 89. став 1. и 2. Закона о Уставном суду поништио оспорену пресуду и наложио Управном суду да донесе нову одлуку о тужби подносиоца изјављеној против решења Министарства грађевинарства и урбанизма Републике Србије број 952-01-05110/2010-09 од 27.03.2013.године.

Поступајући у извршењу наведене одлуке Уставног суда, сагласно цитираним одредбама члана 166. Устава и члана 104. Закона о Уставном суду, Управни суд је испитујући оспорени акт у смислу члана 41. Закона о управним споровима, након одржане усмене јавне расправе у смислу члана 2., 33. став 1., члана 34. став 2. Закона о управним споровима, у присуству тужиоца и заинтересованог лица Д.Д., у одсутности уредно позваних туженог органа и осталих заинтересованих лица, на којој су изведени докази увидом и читањем списка органа достављених уз одговор туженог на тужбу, свих писмена достављених уз тужбу, нашао да је тужба основана.

Наиме, у тужби поднетој овом суду 20.05.2013.године, којом оспорава законитост решења туженог, тужилац наводи да првостепени орган није уважио примедбе тужиоца узете у записнику број 951-465/2009 од 07.08.2009.године, односно да их уопште није ни разматрао иако су биле поткрепљене необоривим материјалним доказима што је довело до тога да су разлози изнети у образложењу ожалбеног решења противречни сами себи и доказима. Наиме уз приговор тужилац је доставио првостепеном органу уговор број 645/53 Ов.бр. 1225/60 којим се доказује право својине његовог оца Е. тј. правног претходника тужиоца, што је неспорно као и уговор о куповини и продаји оверен код Општинског суда у Крушевцу под Ов.бр. 1558/63 од 31.12.1963.године, којим је јасно установљено право колског и пешачког пролаза преко

непродатог дела плаца, при чему нема ни помена о било каквој деоби, које првостепени орган није узео у обзир. Међутим, другостепени орган ценећи поступак спроведен у првом степену налази да је он правилан при чему на два места у образложењу констатује да је кп.бр. ... настала деобом не преиспитујући при томе законски основ те деобе, а што је био основни захтев тужиоца у оба степена управног поступка. Из наведеног су уочљиве многобројне повреде како материјалних тако и процесних одредаба Закона о општем управном поступку, Закона о основама својинско правних односа, Закона о промету непокретности и Закона о државном премеру и катастру, па предлаже да суд тужбу уважи, поништи оспорено и ожалбено решење и наложи првостепеном органу да у року од 30 дана од дана достављања пресуде отклони последице настала спровођењем решења број 951-465/2009 од 15.01.2010.године. На усменој јавној расправи одржаној 09.10.2015.године је остао у свему при наводима тужбе и сматра да се на предметној парцели није могло уписати право сукоришћења тужиоца и овде заинтересованих лица, већ је требало уписати право коришћења тужиоца са уделом 1/1, а у односу на остала лица је требало да буде уписано право службености пролаза, истичући да се на предметној парцели налазе два објекта на којима није уписано право власништва и остао при захтеву тужбе. На усменој јавној расправи одржаној 19.01.2018.године тужилац је остао при наводима тужбе, сматра да је првостепени орган уписом права на два објекта извршио противзакониту национализацију и да је без правног основа формирао кат. Парцелу ... која је постојала као таква од 1963.године до 1965.године. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи. Тражио је трошкове спора и то за састав тужбе 6.000,00 динара и за три доласка на усмену јавну расправу по 3.000,00 динара.

У одговору на тужбу, тужени орган је навео да је ценећи поступак спроведен од стране првостепеног органа утврдио да је првостепени орган ожалбеним решењем одбио приговор тужиоца као неоснован и да су увидом у препис поседовног лица бр. ... на катастарској парцели ... ближе наведена лица као носиоци права коришћења уписана на основу оставинског решење Ов.бр. 705/06 од 13.10.2006.године. У свом образложењу првостепени орган је навео за сваког корисника по ком основу је упис извршен као и да је катастарска парцела ... настала од катастарске парцеле ... и катастарске парцеле ... деобом 1965.године. Стога је предложио да суд тужбу одбије као неосновану.

Поступајући по захтеву суда од 01.11.2017.године, Републички геодетски завод Београд, надлежан за одлучивање у другостепеном поступку на основу члана 11. Закона о изменама и допунама Закона о државном премеру и катастру („Службени гласник РС“, број 96/15) је доставио списе предмета.

Заинтересованим лицима Б.Б, В.В., Г.Г. и Д.Д из ... и Ђ.Ђ. Из ..., је достављена тужба на одговор, али га она у остављеном року нису доставила суду.

На усменој јавној расправи одржаној 09.10.2015.године заинтересовано лице Д.Д. је изјавио да лично не спори власништво тужиоца и да он и остала заинтересована лица користе пролаз преко предметне парцеле. На усменој јавној расправи одржаном 19.01.2018.године остао је при датој изјави на усменој јавној расправи одржаној 09.10.2015.године

Из списка и образложења оспореног решења произлази да је у поступку излагања на јавни увид података премера и катастарског класирања земљишта и утврђивања права на непокретностима, првостепени орган у привремени лист непокретности ... КО ... за носиоце права коришћења на земљишту означеном као кп. бр. ... уписао В.В., Г.Г., Б.Б. и Д.Д. са уделом од по 2/8, према стању последњег уписа у катастру земљишта и подацима прикупљеним у поступку. Даље произлази да је на те податке тужилац ставио приговор који је првостепени орган размотрио и на основу нових података у поступку по приговору у истом привременом листу уписао тужиоца и Ђ.Ђ. за носиоце права коришћења са уделима од по 1/8 и ожалбеним решењем одбио приговор тужиоца.

Решавајући по жалби тужиоца изјављеној на решење првостепеног органа од 15.01.2010.године тужени орган је нашао да је правилно првостепени орган ожалбеним решењем одбио приговор тужиоца као неоснован, јер је у свом образложењу дао разлоге за сваког корисника по ком основу је извршен упис, а да је катастарска парцела ... настала од катастарске парцеле ... и катастарске парцеле ... деобом 1965.године.

Имајући у виду разлоге дате у образложењу одлуке Уставног суда Уж 8551/2015 од 28.09.2017.године, да је тужилац у поступку по приговору и жалби истицао да је упис права коришћења трећих лица на кп. бр. ... извршен без правног основа, јер су та лица могла имати само право службености колског и пешачког пролаза, те да је морало бити уписано право власништва у корист његовог оца на легално саграђеним објектима који се налазе на спорној парцели, а да ови наводи нису цењени у поступку по жалби, Управни суд је нашао да је доношењем оспореног решења тужени орган учинио повреду члана 235. став 2. Закона о управном поступку ("Службени лист СРЈ", број 33/97 и 31/01 и „Службени гласник РС“, бр. 30/10) по коме је другостепени орган дужан да оцени све наводе жалбе и да уколико нађе да нису основани, у образложењу да разлоге због којих их сматра неоснованим.

У поновном поступку, надлежни орган је дужан да отклони учињену повреду правила поступка на коју му је указано овом пресудом и у складу са одлуком Уставног суда Уж 8551/2015 од 28.09.2017.године, донесе ново на закону засновано решење, при чему је везан правним схватањем и примедбама Управног суда у погледу поступка на основу члана 69. став 2. Закона о управним споровима.

Са наведених разлога, Управни суд је, на основу члана 41. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у ставу I диспозитива пресуде.

Одлуку о трошковима спора суд је донео на основу чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, и чл. 153. став 1. и чл. 154. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/2011...55/14), па је тужиоцу досудио трошкове спора и то опредељени износ за састав тужбе од 6.000,00 динара. Захтеване трошкове за приступ на усмену јавну расправу од по 3.000,00 динара, суд није досудио, јер тужилац за те трошкове није доставио доказе.

I-2 У 15988/17 (2013)

6

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.01.2018. године, I-2 У 15988/17 (2013)

Записничар
Снежана Томић,с.р.

Председник већа- судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ЦРП